

22.35x22.99	1	17	עמוד	ערב באילת	16/06/2011	27709793-4
עורך דין כרמי בוטנא - 101050						

מאיר אוחיון

דין צדק

בית המשפט המחוזי: חברת 'ערדג' תשלם 3.7 מיליון ₪ פיצוי למשפחת עובד שטבע בכלובי הדגים באילת

משפחתו של אבישי ריעני, שטבע למוות באילת, במהלך עבודתו בחברת 'ערדג', ערערה לבית המשפט המחוזי בתל אביב על סכום הפיצויים הנמון שנקבע לטענתה בערכאה הראשונה, בבית משפט השלום בתל אביב. הרכב של שלושה שופטים (שנלר, ורדי ובכר) קבע, כי למעבידה יש אחריות מכרעת בפרשה וכי עליה לפצות את משפחת העובד בסכום גבוה יותר

אדישות, אם לא למעלה מכך", וכדברי בית המשפט: "הנתבעת הניחה למנוח להציע את דרך הפתרון ולבצע אותו לבד כאשר היא מתנערת, למעשה ובאופן נוח ביותר עבורה, מחבותה לדאוג לשלומם וביטחונם של המנוח".

בית המשפט המחוזי מצא, כי רשלנות המעבידה היתה זו שלא מנעה את כניסתו של העובד לים, למרות רצונו, וכי מדובר בחובה של מעביד למנוע כליל את כניסתו של העובד לים הסוער. בסופו של דבר, קבע בית המשפט, כי האשם של המעבידה הוא זה שניתן לראותו כסיבה המרכזית לנזק. מעבר להיבט המשפטי, ציין בית המשפט, כי "בעת שמדובר בחיי אדם וסיכונים מול תועלת כלכלית וזאת בלבד, האשם המוסרי רובץ רובו ככולו על המעבידה ולא על אותו עובד בכיר שמצופה כי יבצע את אשר היה אסור עליו לבצע".

כאמור, קיבל בית המשפט את ערעור העיזבון של העובד בסוגיית 'האשם התורם' ותוך הגדלת הנזק הלא ממוני של כאב וסבל וקבע את סכום הפיצויים שתשלם חברת 'ערדג' לעיזבון העובד על סך של 3.7 מיליון ₪.

אב בית הדין, השופט ישעיהו שנלר וחבריו להרכב השופטים המיוחד, קבעו כי על הנתבעים (חברת 'ערדג' וחברת הביטוח של החברה) לשלם למערערים את הוצאות המשפט בשתי הערכאות ובצירוף הפרשי הצמדה וריבית. שכר טרחת עורך דין בסך של 153,540 ₪ ושכר טרחת עורך דין בסך של 23,200 ₪ בגין הערעור.

ארכיון תמונה באתר

בית המשפט המחוזי בתל אביב קיבל את הערעור שהגישה משפחת עובד, שטבע למוות באילת, במהלך עבודתו בחברה לגידול דגים בכלובים וקבע, כי סכום הפיצויים שישולם למשפחתו של העובד יעמוד על 3.7 מיליון ₪. פסק הדין ניתן במחוזי בערעור שהגישה משפחתו.

העובד, אבישי ריעני, שטבע למוות בים סוף בשנת 2003 במסגרת עבודתו בחברת 'ערדג', העוסקת בגידול דגים בכלובים בים. בערעור שהוגש באמצעות עו"ד כרמי בוטנאי נטען, כי שגה בית המשפט בערכאה הראשונה כאשר ייחס לעובד שנפטר 'אשם תורם', בשל כניסתו לים הסוער, בניסיון לשחרר את הסתימה בצינורות החמצן של הכלובים ולהציל בכך את הדגים שעמדו למוות. המערערים טענו, כי הסכום שנפסק בגין אובדן שירותי בעל ואב הינו על הצד הנמוך והיה על בית המשפט לפסוק פיצוי גבוה יותר. עוד טענו המערערים, כי בגין כאב וסבל, מאחר והמנוח נפטר מתוך כאב וסבל קשים ונוראים, היה על בית המשפט לפסוק סכום גבוה יותר בגין נזק זה, כך גם בגין קיצור תוחלת חיים.

המערערים טענו, כי הם זכאים להוצאות קבורה ומצבה, וזאת אף שלא הובאו ראיות בעניין זה לפני בית משפט השלום.

הנתבעים טענו מנגד, כי יש לדחות את טענות המערערים הואיל והשגות המערערים הנין השגות על ממצאים עובדתיים ומדובר בהתערבות בממצאי עובדה ומהימנות שנקבעו על ידי בית משפט השלום.

מעבר לכך טענו הנתבעים, כי

לשיטתם, היה מקום לדחות את התביעה מכל וכל, שכן לא הוכחה רשלנות המעבידה, וכי היה מקום לפסוק אשם תורם משמעותי, הגבוה מזה שפסק בית משפט השלום.

עוד נטען בכתב ההגנה, כי המערערים לא המציאו כל ראיה הסותרת את חוות הדעת שהוגשה מטעמם, ולמעשה חוות הדעת האחרונה הוגשה כחוות דעת מעודכנת בלבד בהתחשב בזמן שעבר ולא על סמך נתונים חדשים והיא הוגשה לפי החלטת בית המשפט.

הנתבעים טענו, כי בהתייחס להשתכרות לאחר גיל הפרישה, כך גם לעניין הפנסיה, המערערים לא דרשו

זאת בסיכומיהם בפני בית משפט השלום ואין מקום לכך במסגרת הערעור. "בהתייחס לאובדן שירותי אב ובעל, הרי שהסכום שנפסק בנסיבות העניין הינו על הצד הגבוה. הסכום שנפסק מתאים לפסיקה ובמיוחד שלא ניתן לדעת הכיצד נפטר המנוח", טענו הנתבעים.

בית המשפט קיבל את הטענה של התביעה וקבע, כי מעסיקיו של העובד ידעו היטב כי "מצב הים אינו שגרתי לשחייה ולצלילה והיו צריכים לצפות את הסיכון שהתרחש". כמו כן ציין בית המשפט את התנהלות הגורמים המוסמכים אצל המעבידה, "התנהלות שמצביעה לכאורה על